

● Mielipide

Alakoulun kirjoituskilpailun voittaja
Eevert Korelin

Uusi ystävä Ukrainasta

Olin koulun pihalla. Näin uuden pojan. Hän oli yksin.

Menin hänen luokse. Hänellä oli ruskeat hiukset ja punainen takki. Hänellä ei ollut pipoa.

Keräsin rohkeutta ja sanoin hänelle: moi. Hän kääntyi katsomaan minua ja mietti. Sitten hän kaivoi puhelimensa repusta, ja puhui puhelimeen. Hän näytti minulle puhelintansa.

Siinä luki: Olen Ukrainasta enkä osaa paljon suomea. Mutta voimme puhua kääntäjän avulla.

Kysyin häneltä: pelataanko korttia? Hän vastasi: joo, mitä pelataan? Minä ehdotin seiskaa. Hänelle se kävi.

Kun pelasimme, kysyin hänen nimeään. Hän vastasi, että hän oli Danilo, mutta hänen lempinimi oli Dani.

Koulu loppui ja näin Danin. Kysyin häneltä tulisiko hän meille. Hän laitto äitillensä viestin ja sanoi, että joo. Kävelimme kotiini, mutta äiti ei ollut siellä. Saimme olla kahdestaan.

Menimme rakentamaan legoja, hän oli siinä taitava ja rakensi hienon tornin. Kysyin hänen puhelinnumeroa. Ja hän antoi sen. Huomasin, että hänen puhelimessaan oli sama peli kuin minullakin.

Lisäsin hänet kavereihin. Pelasimme kahdestaan, meillä oli hauskaa. Hän oli tosi hyvä siinä pelissä.

Kello oli paljon ja Danin oli aika lähteä kotiin. Huomasin, että olimme jo hyviä ystäviä. Saatoin hänet kotiin ja sanoin, että hei hei.

Näin hänet koulussa ja hän näytti iloiselta. Dani sanoi: tulen sinun luokalle ensi kuussa. Minä vastasin: tosi kivaa!

Minulla on uusi ystävä. Hän on mukava. Olemme nykyään parhaan kaverit.

Kirjoittaja on nelosluokkalaisten kirjoituskilpailun voittaja.